

РЕШЕНИЕ

№ 3822

гр. София, 02.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в публично заседание на 02.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **25** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на С. Т. С. от гр.С.

срещу ЗАПОВЕД № РД-09-303/ 05.11.2010г. на Г. А. на Р. „Л.” – СО. С процесния административен акт е одобрен работен устройствен план (РУП) за урегулиран поземлен имот (УПИ) IX-94, кв.174, местността „Л. - III част” по плана на гр.С., съгласно приложен проект.

В жалбата са изложени доводи за недействителност на оспорвания административен акт, като постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. Жалбоподателката твърди, че с процесния план е допуснато изменение на плана за застрояване в собствения ѝ УПИ VIII-93 и е предвидено свързано застрояване за каквото не е давала съгласие. Претендира, че оспорваната Заповед противоречи на материалноправни норми, тъй като не са спазени изискванията за отстояния към съседните имоти, включително към съществуващата сграда в собствения ѝ имот. Счита, че одобреният проект не отговаря на изискванията за съдържание, установени в Наредба №8/ 2001г. за обема и съдържанието на устройствените схеми и планове. Моли съда да отмени ЗАПОВЕД № РД-09-303/ 05.11.2010г. на Г. А. на Р. „Л.”. Не претендира да ѝ бъдат възстановени направените разноски по водене на делото.

Ответникът – главният А. на Р. „Л.” – Столична община, претендира за недопустимост на подадената жалба и евентуално я оспорва като неоснователна. Подробни доводи излага в писмени бележки по същество на спора. Не претендира за разноски.

Заинтересованата страна – „С.” Е., представлявано от управителя П. Т., оспорва

жалбата. Чрез процесуалния си представител – А. П, претендира, че същата е недопустима или евентуално неоснователна и моли съда да я остави без уважение. Претендира за разноски. Не представя списък на разноските.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е **ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУТИМА**.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол, съгласно разпоредбата на чл.215, ал.1 във вр. с чл.214, т.1 ЗУТ и е подадена в преклузивния срок за оспорване.

Безспорно установено е от приетия и неоспорен по делото Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 60/ 25.09.2000г. (л.9), че жалбоподателката С. е собственик на имот пл.№ 93, кв.174, м.”Л.” както и на построената в него жилищна сграда. От приетите Заповед № РД-50-09-223/ 10.08.1992г. за одобряване на проект за частичен кадастрален застроителен и силуетен план (ЧКЗСП) за кв.174, м. „Л.” – текстова и графична част (л.56-58), Заповед № РД-09-032/ 17.01.1997г. за одобряване на проект за частично изменение на застроителния план за парцели VI-91, VII-92, VIII-93, кв.174 и ЧКЗСП за същите имоти - текстова и графична част (л.20, 21) и графичната част на оспорвания административен акт се установява, че в процесният УПИ IX-94 и съседните му УПИ VIII-93 и V-95 е предвидено свързано застрояване. Предвид на това настоящият състав приема, че жалбоподателката е заинтересовано лице по смисъла на чл.131, ал.2, т.2 ЗУТ и за нея е налице правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Като взе предвид изложените жалбоподателката доводи за недействителност и след като извърши проверка на оспорваната Заповед на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Актът е постановен от компетентен административен орган. На съда е служебно известно Заповед № РД-09-3345/ 29.05.2008г. на кмета на СО по силата на която последният, на основание §1, ал.3 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ, е делегирал част от правомощията си по одобряване на РУП на главните архитекти на райони – т.IV.6.

Оспорваната Заповед е издадена в предписаната от закона форма – чл.159, ал.2 АПК във вр. с чл.62, ал.2 от Наредба №8 за обема и съдържанието на устройствените схеми и планове (Наредба №8). Съгласно чл.62 от Наредба №8 РУП съдържа текстова и графична част. Текстовата част се оформя в обяснителна записка в която се дава обосновка на проектното решение и спазването на законовите и нормативните изисквания. Видно от приложената по делото Обяснителна записка (л.29) последната съдържа подробни мотиви относно приетото проектно решение и съответствието на предвижданията на РУП с действащите материалноправни норми, включително по отношение на имота на жалбоподателката УПИ VIII-93.

При постановяване на акта не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Заповедта е съответна на материалноправните норми и на целта на закона,

формулирана в чл.1 ЗУТ: чрез устройството на територията да се гарантира устойчиво развитие и благоприятни условия за живеене, труд и отдых на населението.

За изясняване на делото от фактическа страна беше допусната и изслушана СТЕ, която не е оспорена от страните и съдът я кредитира по делото като обективно и компетентно дадена. От заключението на вещото лице – инж. К., и обясненията ѝ дадени в съдебно заседание се установяват следните релевантни за спора факти: 1) Действащият ПУП – план за регулация и план за застрояване е одобрен със Заповед № РД-50-09-223/ 10.08.1992г., съответно изменен със Заповед № РД-50-363/ 25.07.1995г. и Заповед № РД-09-032/ 17.01.1997г.; 2) ПУП е обявен на собствениците на УПИ VIII-93 и по отношение на тях е влязъл в сила; 3) С процесния РУП се изменя плана за застрояване в УПИ IX-94 като се променя височината на кота било на предвижданата сграда и *изписването* на етажността на застрояването за южната част на сградата; 4) промяната във височината на кота било в УПИ IX-94 е предвидено за да се свърже с кота корниз и покриве калкана на сградата, предвидена в имота на жалбоподателката с изменението на застроителния план от 1997г.; 5) В процесния РУП са спазени изискванията за отстояния, включително към дъното на имота.

Предвид така установените от СТЕ факти и приетите писмени доказателства, съдът намира неоснователно възражението на жалбоподателката, че с процесния проект за РУП е предвидено свързано застрояване в нейния имот за което липсва изразено съгласие. Безспорно е установено по делото, че свързаното застрояване в УПИ VIII-93, IX-94 и X-95 е предвидено с одобряване на проекта за частичен кадастрален застроителен и силюетен план през 1992г. и потвърдено в последвалите частични изменения на ПУП от 1995 и 1997г. Заповед № РД-50-09-223/ 10.08.1992г. и Заповед № РД-09-032/ 17.01.1997г. са обявени на собствениците на УПИ VIII-93, видно от приетите и неоспорени Разписни листове към плана (л.78, л.109). В случай, че жалбоподателката претендира, че тези актове не са били редовно съобщени по отношение на нейния имот, то е следвало да оспори именно тях, а не процесния РУП. Към датата на устните състезания не са ангажирани доказателства, че Заповед № РД-50-09-223/ 10.08.1992г. е била оспорена по предвидения в закона ред.

Неоснователно е възражението на жалбоподателката С., че с предвиденото в УПИ IX-94 застрояване не са спазени изискванията за разстояния до съществуващата в имота ѝ масивна жилищна сграда, доколкото последната е предвидена за премахване с подробния устройствен план – ПРЗ от 1992г., а не с процесния РУП.

По изложените съображения съдът в решаващия си състав приема, че оспорваната в настоящото производство Заповед № РД-09-303/ 05.11.2010г. на Г. А. на Р. „Л.” е законосъобразен административен акт и като такъв не следва да бъде отменен.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл.143, ал.3 АПК на заинтересованата страна „С.” Е. се дължат разноски. Последният обаче не е ангажирал доказателства за техния размер както и не е представил Списък на разноските, съобразно изискването на чл.80 ГПК.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на на С. Т. С. от гр.С., *срещу* ЗАПОВЕД № РД-09-303/05.11.2010г. на Г. А. на Р. „Л.” – СО, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария, в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Б П